

[Prieme.]

retholde den nuværende Arbejdsløshed. Jeg henstiller til den højtærede Socialminister at give den Undskyldning.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Til det ærede Medlem Hr. Prieme vil jeg gerne sige, at man skal altid dømme et Parti efter dets Handlinger og Standpunkter, og jeg maa bedømme de forskellige Partier efter de Standpunkter, de tager over for et fuldkommen sagligt Lovforslag. Derfor er min Bedømmelse efter min Overbevisning rigtig.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Prieme har Ordet for en kort Bemærkning.

Prieme: Jeg ønsker kun at fastslaa, at den højtærede Socialminister fra Folketingets Talerstol i Aften har udtalt som sin Opfattelse og gentaget den Beskyldning, at mit Parti er interesseret i at opretholde og bevare den nuværende Arbejdsløshed.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Naar den højtærede Socialminister retter den Beskyldning mod de Konservative, at de vil opretholde Arbejdsløsheden, kan der dog være Grund til at gøre opmærksom paa, at den nuværende Regering indtager sine Pladser i Kraft af Løfter om, at hvis den fik Lov til at ordne det hele, netop som den vilde, saa skulde al Arbejdsløshed blive afskaffet. Naar saa Regeringen kommer til og har faaet Magten i baade Folketing og Landsting, viser det sig, at Regeringen ikke magter det alleringeste over for Arbejdsløsheden, og Forklaringen er ikke den, at Regeringen mangler Vilje, men Forklaringen er ganske utvivlsomt det, som den højtærede Minister i sin Tale før gav Udtryk for, og som jeg derfor tillod mig at gøre opmærksom paa.

Leonhard Hansen: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen kritiserede før, at jeg havde udtalt noget om, at nu blev dette Lovforslag jo ophøjet til Lov, og kritiserede, at vi ikke tog noget Hensyn til det Parti, det ærede Medlem tilhører, og visse andre Oppositionspartier. Jeg vil gerne sige, at hvis det stod til mig alene, vilde der overhovedet ikke blive taget noget Hensyn til Partier, der havde Medlemmer, der brugte den Tone, som er brugt

heroppefra i Aften. Men det er nu ganske vist ikke mig alene, som bestemmer det. Det kunde være, der kom en Dag, da der var mange, der havde den samme Mening som jeg, at Takt og Tone ogsaa burde indføres i de Repræsentanters Rækker, der optræder her.

I øvrigt kritiserede det ærede Medlem min Tale i Aften og mente, at den var for forklarende; det ærede Medlem havde faaet den at høre een Gang fra Ministerens Side, og det havde været tilstrækkeligt. Det ærede Medlem maa undskylde, at jeg har Følelsen af, at det har fuldkommen prelet af paa det ærede Medlem, at han har hørt det to Gange. Det synes at fremgaa af den Tale, det ærede Medlem holdt her, at det ærede Medlem overhovedet ikke har faaet fat i det, han i Virkeligheden kritiserede, det, som er Ventilene i dette Lovforslag, alle disse Dispensationsbestemmelser, der findes, og hvorefter det er muligt at faa udført alt det Overarbejde, der er ganske nødvendigt. For det bærende i dette Lovforslag er, hvad Ministeren ogsaa var inde paa Gang paa Gang, at intet Erhverv skades ved dette Lovforslag.

Det ærede Medlem sagde: Hvad saa med Elektrikerne, hvor der ingen arbejdsløse er? Der er ingen Tvivl om, hvad der saa skal ske; det staar i Lovforslaget; der dispenseres i saadanne Tilfælde, det er givet; det kan man læse sig til, det behøver man ikke at have forklaret to Gange, som det ærede Medlem nu har faaet.

Det ærede Medlem siger, at han kan ikke forstaa, at jeg, som har lidt med Organisationsarbejde at gøre, ligesom det ærede Medlem har, kan gaa med til at give Organisationernes Medbestemmelsesret bort og lade Sagerne afgøre her paa Christiansborg. Det ærede Medlem var ikke med i Overenskomstforhandlingerne, som blev ført forleden, som formentlig er Begyndelsen til den Strid, som skal staa om ret kort Tid om Overenskomsterne. Ellers vilde det ærede Medlem have hørt, at jeg benyttede Lejligheden til at fortælle bl. a. de Herrer Arbejdsgivere, at her var en Anledning til at snyde Politikerne her inde paa Christiansborg, ved at vi kunde faa Spørgsmaalet om Afspadsering og Overarbejdsreglerne ført ud herfra, saaledes at vi ved en fredelig Forhandling kunde ordne de Spørgsmaal, hvad ingen kan gøre bedre end Fagenes Repræsentanter selv.

Men hvad er Resultatet blevet? Det er det, at det ene af de tre store Spørgsmaal — de to andre store Spørgsmaal er Spørgsmaalet om Løn o. lign. og Arbejdstids-